

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΛΕΚΗ-ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΑΠΑΤΣΩΡΗ 10 – 114 72 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. : 210- 6467968

FAX. : 210- 6467830

ΑΦΜ: 043954692 – Δ.Ο.Υ. Ι' ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 2816

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΞΙΑΣ : Α' ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΕΞΑΚΟΣΙΩΝ ΕΝΕΝΗΝΤΑ

ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ (694.000,00) ΕΥΡΩ

ΑΞΙΑΣ : Β' ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΕΞΑΚΟΣΙΩΝ ΕΝΕΝΗΝΤΑ

ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ (694.000,00) ΕΥΡΩ

ΕΚΤΙΜΗΣΗ Δ.Ο.Υ.: Α' ΑΚΙΝΗΤΟ 694.000,00 ΕΥΡΩ

ΕΚΤΙΜΗΣΗ Δ.Ο.Υ.: Β' ΑΚΙΝΗΤΟ 126.978,00 ΕΥΡΩ

Στην Αθήνα σήμερα την ενάτη (9η) του μηνός Μαΐου του έτους δύο χιλιάδες επτά (2007) ημέρα Τετάρτη, στα γραφεία της ανωνύμου εταιρείας υπό την επωνυμία «ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε» επί της οδού Κόνιαρη αρ. 45 και Λ. Αλεξάνδρας, όπου με κάλεσαν και ήρθα για την σύνταξη και υπογραφή του παρόντος, δια την σύνταξη του οποίου έλαβα την με αριθμό 322 / 9-5-2007 Εντολή του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών – Πειραιώς – Αιγαίου και Δωδεκανήσου, παρουσιάστηκαν σ'εμένα τη Συμβολαιογράφο και κάτοικο Αθηνών **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΛΕΚΗ**, σύζυγο Γεωργίου

Οι ανωτέρω γνωμοδοτήσεις ακολουθούν τις από Μαρτίου 1922 και Ιανουαρίου 1923 γνωμοδοτήσεις των τακτικών καθηγητών του Πανεπιστημίου Αθηνών και νομομαθών, που τις υπογράφουν (Κ. Πολυγένης, Γ. Στρέϊτ, Κ. Ράλλης και Δ. Παπούλιας την πρώτη από αυτές και Κ.Δ. Ρακτιβάν, Δ. Παπούλιας, Δ. Δίγκας, Ν.Ν. Σαρίπολος και Κ.Μ. Ράλλης τη δεύτερη) και με δεδομένο ότι κατ' άρθρο 51 του Εισ.Ν.Α.Κ «η απόκτηση κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος πριν από την εισαγωγή του ΑΚ κρίνεται κατά το δίκαιο που ισχυε όταν έγιναν τα πραγματικά γεγονότα για την απόκτησή τους» δέχθηκαν ότι εφαρμόζονται στην περιγραφείσα έκταση (λίμνη Βιστωνίδα-Νταλιάνη και παραλίμνιες εκτάσεις) α) ο χρυσόβουλλος λόγος του έτους 1080 του αυτοκράτορος του Βυζαντίου Νικηφόρου Βοτανειάτη, β) ο χρυσόβουλλος λόγος του έτους 1329 του αυτοκράτορος του Βυζαντίου Ανδρονίκου Παλαιολόγου του Γ', γ) ο χρυσόβουλλος λόγος του έτους 1357 του αυτοκράτορος του Βυζαντίου Ιωάννη Παλαιολόγου, δ) ο χρυσόβουλλος λόγος του έτους 1371 του ηγεμόνος Ιωάννη Ούγγλεση, και ότι τα ως άνω χρυσόβουλλα (χρυσόβουλλοι λόγοι) αποτελούν νόμιμο τίτλο κυριότητας, κρατική πράξη του Βυζαντίου παραχώρησης της κυριότητας των ως άνω εκτάσεων στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου.

Επίσης, το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλάξιμης Περιουσίας ανεγνώρισε ότι το δικαίωμα κυριότητας της Ιεράς Μονής συνεχίσθηκε και διτηρήθη σε ισχύ κατά την διάρκεια της Οθωμανικής περιόδου στην ιδιοκτησία της, διότι:

α) Η μοναστηριακή Περιουσία κηρύσσεται σεβαστή κατά τον μουσουλμανικό Νόμο και καμιά συνέπεια δεν μπορεί να έχει σ' αυτή τυχόν κατάκτησή της από το Μουσουλμανικό Κράτος.

β) οι Μονές του Αγίου Όρους δεν υπήρξαν δορυάλωτες, αλλά συνθηκολόγησαν με τους Σουλτάνους, πριν την κατάκτηση, με αποτέλεσμα την αναγνώριση της ακίνητης ιδιοκτησίας τους από τους Σουλτάνους. Το Άγιο Όρος έλαβε φερμάνια από τους Σουλτάνους Μεχμέτ τον Α' (1413-1421), Μπαγιαζίτ Α' (1389-1402), και από τον Μουράτ τον Β' το φερμάνι της 9 Απριλίου 1430 (που σώζεται πρωτότυπο) με το οποίο επικύρωσε τα προνόμια και τις ιδιοκτησίες που είχαν παραχωρήσει οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες στο Άγιο Όρος.

γ) το αναπαλλοτρίωτο της Εκκλησιαστικής περιουσίας αναγνώρισε και διασφάλισε και ο Πορθητής με τον 'Αχτιναμέ' του 1453.

Επίσης, η Μονή Βατοπαιδίου διατήρησε κανονικά το δικαίωμα κυριότητάς της σύμφωνα με τα Πατριαρχικά Σιγίλλια, δεδομένου ότι «τα σιγγίλια εν συνδυασμῷ και προς τα παραχωρηθέντα υπό των Οθωμανῶν αυτοκρατόρων προνόμια εις τας Μονάς και Πατριαρχεία αποτελούν τίτλους ιδιοκτησίας συνδυαζόμενα και προς άλλα στοιχεία ήτοι νομῆν, διακατοχικὰς πράξεις, ἀκόμη και αν δεν ἔχωσιν καταχωρηθεῖ εις τα εν Κων/πόλει βιβλία του αυτοκρατορικού κτηματολογίου.»

